

تأثیر نانوذرات سلنیوم و سلنیت سدیم بر شاخص‌های ایمنی هومورال بلدرچین‌های تحت‌استفاده از غذاهای آلوده به آفلاتوکسین B₁

ابراهیم طالبی*^۱، افسانه عابدی^۲، احسان رحیمی^۳، مریم خسروی‌نژاد^۴

۱- استادیار گروه مهندسی علوم دامی، واحد داراب، دانشگاه آزاد اسلامی، داراب، ایران.

۲- کارشناسی ارشد میکروبی شناسی، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران.

۳- کارشناسی ارشد ژنتیک، دانشگاه علوم پزشکی تهران، واحد بین المللی، کیش، ایران.

۴- کارشناسی ارشد مهندسی پلیمر، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران.

*نویسنده مسئول مکاتبات: talebi226@iaudarab.ac.ir

(دریافت مقاله: ۹۵/۱۱/۱۹ پذیرش نهایی: ۹۶/۵/۴)

چکیده

سلنیوم یک ماده معدنی کمیاب و ضروری برای سلامت طیور و نیز یکی از بیوکاتالیزورها و اجزای پرشمار عملکرد آنزیم‌هاست که جهت بهبود عملکرد سیستم ایمنی، سلامتی و عملکرد تولیدی لازم است. مطالعه حاضر به منظور بررسی قابلیت مهار آفلاتوکسین B₁ توسط دو منبع مختلف سلنیومی و مقایسه اثر نانوسلنیوم و سلنیت سدیم بر ایمنی هومورال بلدرچین‌ها انجام گردید. تعداد ۲۴۰ قطعه جوجه بلدرچین در شش گروه آزمایشی شامل ۱- کنترل، بدون آفلاتوکسین B₁ و بدون نانوسلنیوم و سلنیت سدیم، ۲- با ۱ ppm آفلاتوکسین B₁ و بدون نانوسلنیوم و سلنیت سدیم، ۳- ۱ ppm آفلاتوکسین B₁ با ۰/۳ ppm نانوسلنیوم، ۴- ۱ ppm آفلاتوکسین B₁ با ۰/۳ ppm سلنیت سدیم، ۵- ۱ ppm آفلاتوکسین B₁ با ۰/۶ ppm نانوسلنیوم، ۶- ۱ ppm آفلاتوکسین B₁ با ۰/۶ ppm سلنیت سدیم، و در قالب طرح بلوک‌های کاملاً تصادفی در ۴ تکرار و هر تکرار شامل ۱۰ قطعه جوجه اختصاص یافتند. به منظور بررسی پاسخ ایمنی هومورال ۰/۲ میلی لیتر سوسپانسیون گلبول قرمز گوسفند در ۳۵ روزگی به عضله سینه بلدرچین تزریق و یک هفته بعد از تزریق خون‌گیری انجام شد. واکنش نیوکاسل در ۲۸ روزگی تزریق و دو هفته بعد تیتراژ آنتی‌بادی تعیین شد. بالاترین میزان تیتراژ آنتی‌بادی علیه سوسپانسیون گلبول قرمز گوسفند (SRBC) مربوط به گروه دریافت کننده ۰/۶ ppm نانوسلنیوم بود ($p < 0/01$). نتایج نشان داد که نانوسلنیوم در مقایسه با سلنیت سدیم منجر به بهبود سیستم ایمنی هومورال و پارامترهای بیوشیمیایی سرم می‌شود.

کلیدواژه‌ها: آفلاتوکسین، بلدرچین، سلنیوم، سلنیت سدیم، ایمنی هومورال.

مقدمه

امروزه آلودگی محصولات کشاورزی به آفاتوکسین‌ها یکی از مهم‌ترین مشکلات بهداشت جامعه بوده و کشورهای مختلف با توجه به خطرات جدی مایکوتوکسین‌ها قوانین و مقررات ویژه‌ای برای تولید، مصرف و واردات مواد غذایی تنظیم نموده‌اند (Amir, Allama and Razzaghi Abyan, 2002; Talebi *et al.*, 2011). در ایالات متحده مواد غذایی و دارویی که بیش از ۲۰ ppb آفاتوکسین کل و ۱۵ ppb آفاتوکسین B₁ داشته باشد، قابل خرید و فروش و یا صادرات و واردات نیستند (Gouram and Bullerman, 1995). از طرفی قارچ‌های تولیدکننده توکسین در همه جای محیط یافت شده و می‌توانند به مواد خوراکی هجوم بیاورند و متابولیت‌های ثانویه سمی تحت عنوان مایکوتوکسین‌ها را تولید کنند (Bagherzadeh Kasmani *et al.*, 2012). مایکوتوکسین‌های مختلفی چون تریکوتسن‌ها، اکراتوکسین‌ها، آفاتوکسین‌ها، فومونیزین‌ها، اسید-سیکلوپیازونیک، آسپورین، سیتیرینین، آلکالوئیدهای ارگوت، فوزاروکرومانون، اسیدفوزاریک، مونیلفورمین و زیرالنون وجود دارند (Leeson and Summers, 2001). این مواد با درجات سمیت متفاوتی انسان و دام‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهند (Jelinek *et al.*, 1989). شیوع مایکوتوکسین‌ها جهانی است و اختلالات سلامتی ناشی از آنها یکی از دلایل پایین بودن طول عمر در کشورهای در حال توسعه است (Williams *et al.*, 2004; Krogh, 1987; Goldblatt, 1976).

آفاتوکسیکوزیس در پرندگان با نشانه‌هایی همانند بی‌حالی، کم‌اشتهایی به همراه کاهش رشد، کاهش راندمان غذایی و افزایش حساسیت به استرس‌های میکروبی و محیطی و افزایش مرگ و میر همراه است (Huwing *et al.*

2001). به‌طور کلی، در اثر بروز آفاتوکسیکوزیس تغییراتی در برخی از شاخص‌های خون و بیوشیمیایی سرم پرندگان به وجود می‌آید که می‌توان به کاهش مقادیر هماتوکریت، هموگلوبین، تعداد گلبول‌های قرمز و درصد لمفوسیت‌ها، افزایش تعداد کل گلبول‌های سفید و درصد هتروفیل‌ها اشاره نمود (Raju and Devogowda, 2000).

به منظور برطرف نمودن آلودگی از غذاها و منابع غذایی آلوده به آفاتوکسین‌ها از روش‌های گوناگونی استفاده می‌گردد. در تمام این روش‌ها که شامل روش‌های فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی می‌باشد، هدف اصلی عبارت از تجزیه، تخریب، غیرفعال نمودن یا جدا کردن سم است. اگر چه مایکوتوکسین‌ها و مسمومیت‌های حاصل از آن‌ها صدها سال است که شناخته مانده‌اند، ولی اطلاعات بشر در خصوص نحوه بیماری‌زایی و مسمومیت حاصل از آن‌ها به دنبال کشف آفاتوکسین‌ها در سال ۱۹۶۰ (در انگلستان) توسعه چشمگیری پیدا کرد و از آن زمان به بعد تحقیق روی مایکوتوکسین‌ها و به خصوص آفاتوکسین‌ها به‌طور عموم گسترش یافت (Zhang *et al.*, 2001).

سلنیوم یکی از عناصر کمیاب است که نقش اساسی در حیات جانداران به‌خصوص مهره‌داران را ایفا می‌کند. در سال‌های اخیر اهمیت سلنیوم در تغذیه دام و طیور مشخص گردیده است. یکی از مهم‌ترین نقش‌های این عنصر شرکت در ساختمان گلوتاتیون پراکسیداز است. سلنیوم دارای اثرات متعددی شامل خواص ضدسرطانی، مسمومیت‌زدایی، محافظت در مقابل آسیب‌های اکسیداتیو یا پیرشدن، محافظت حیوانات در مقابل اختلال تغذیه عضلانی (Myodystrophy) و حتی ماده مغذی برای درمان ایدز می‌باشد. این عنصر همچنین خواص منحصر به فردی در بیوشیمی و زیست‌شناسی مولکولی دارد. لذا،

مواد و روش‌ها

- آماده‌سازی سالن و مدیریت پرورش: برنامه نوری

اجرا شده در سالن، برنامه نوردهی مداوم در سه شبانه‌روز اول و ۲۳ ساعت روشنایی و یک ساعت تاریکی در بقیه ایام دوره پرورش بود. روشنایی سالن توسط لامپ‌های ۴۰ واتی تأمین شد. تهویه سالن به وسیله یک عدد هواکش موجود در دیوار انتهایی سالن و دو عدد پنجره ورودی هوا که روی دیوار سر سالن تعبیه شده بود، تأمین گردید.

- جیره‌ها و گروه‌های آزمایشی: تعداد ۲۴۰ قطعه جوجه یک روزه به شش گروه آزمایشی شامل: ۱- کنترل، بدون آفلاتوکسین B₁ و بدون نانوسلنیوم و سلنیت سدیم، ۲- ۱ ppm آفلاتوکسین B₁ و بدون نانوسلنیوم و سلنیت سدیم، ۳- ۱ ppm آفلاتوکسین B₁ با ۰/۳ ppm نانوسلنیوم، ۴- ۱ ppm آفلاتوکسین B₁ با ۰/۳ ppm سلنیت سدیم، ۵- ۱ ppm آفلاتوکسین B₁ با ۰/۶ ppm نانوسلنیوم، ۶- ۱ ppm آفلاتوکسین B₁ با ۰/۶ ppm سلنیت سدیم، در قالب طرح بلوک‌های کاملاً تصادفی در ۴ تکرار و هر تکرار شامل ۱۰ جوجه اختصاص یافتند. ترکیبات جیره پایه مورد استفاده در این آزمایش بر اساس احتیاجات توصیه NRC و بر پایه ذرت و سویا و با استفاده از مکمل‌های معدنی فاقد سلنیوم تنظیم شد (جدول ۱).

تحقیق در علم تغذیه را به هدفی هیجان‌انگیز تبدیل می‌کند (Tanaka *et al.*, 2001). عنصر سلنیوم نقش بهبود دهنده در لیوپروتئین‌های پلاسما و از آن جمله تأثیر بر کاهش میزان کلسترول پلاسما، کاهش LDL-C، افزایش HDL-C و نیز کاهش میزان تری‌گلیسرید پلاسما دارد (Surai, 2002). این عنصر به عنوان بخشی از آنزیم گلوتاتیون پراکسیداز درون سلولی، اولین و دومین سد دفاعی بدن در برابر عوامل اکسیدکننده را ایجاد می‌کند. آنزیم گلوتاتیون پراکسیداز جهت کاهش اکسیداسیون موجود در ساختارهای داخل سلولی ضروری است (Jia *et al.*, 2005). از طرف دیگر، گزارش شده است که نانوسلنیوم در تنظیم سلنوآنزیم‌ها کارایی بالاتری دارد و سمیت کمتری از سلنیت نشان می‌دهد (Hatfied, 2001; Shotwell *et al.*, 1996 Wang *et al.*, 2007). بنابراین، زمانی که اندازه ذرات به مقیاس نانومتر کاهش می‌یابد، خواص جدیدی مانند اثر کوانتومی و واکنش‌پذیری بالا در محدوده‌ای وسیع‌تر آشکار می‌سازند.

هدف از انجام این آزمایش بررسی اثر نانوذرات سلنیوم و سلنیت سدیم بر شاخص‌های ایمنی هومورال بلدرچین‌های تحت استفاده از غذاهای آلوده به آفلاتوکسین B₁ بود.

جدول ۱- اجزای جیره‌های غذایی و ترکیبات شیمیایی آنها

درصد جیره	ترکیب جیره پایه
۵۰/۷۰	ذرت
۳۵/۰۰	کنجاله سویا
۴/۷۰	گلوتن
۲/۱۸	برنج
۳/۱۴	روغن گیاهی
۱/۴۸	دی‌کلسیم فسفات
۱/۳۸	پودر صدف
۰/۲۲	لیزین
۰/۳۴	بی‌کربنات سدیم
۰/۲۵	*مکمل ویتامینه
۰/۲۵	*مکمل معدنی
۰/۰۳	نمک یددار
۰/۲۳	DL-متیونین
۰/۱	L-ترئونین
-	ترکیب شیمیایی محاسبه شده
۲۹۵۰	انرژی قابل متابولیسم (کیلوکالری در کیلوگرم)
۲۲/۶۳	پروتئین خام (درصد)
۱/۱۸	لیزین قابل هضم (درصد)
۰/۸۳	ترئونین قابل هضم (درصد)
۰/۲۳	تریپتوفان قابل هضم (درصد)
۰/۵۵	متیونین قابل هضم (درصد)
۰/۸۶	متیونین+سیستئین (درصد)
۰/۹۵	کلسیم (درصد)
۰/۴۵	فسفر غیرفسفاته (درصد)
۲۵۰	تعادل کاتیون-آنیون (میلی‌اکی‌والان بر کیلوگرم)

هر ۲/۵ کیلوگرم مکمل معدنی حاوی: ۹۹۲۰۰ میلی‌گرم منگنز، ۸۴۷۰۰ میلی‌گرم روی، ۵۰۰۰۰ میلی‌گرم آهن، ۱۰۰۰۰ میلی‌گرم مس، ۹۹۰ میلی‌گرم ید، ۰/۵ میلی‌گرم سلنیوم، ۲۵۰۰۰۰ میلی‌گرم کولین کلراید، ترکیبات مکمل ویتامین شامل A, D, E و K

۵/۶ تنظیم گردید. سپس محیط کشت به مدت ۱۵ دقیقه در دمای ۱۲۱ درجه سلیسیوس و فشار ۱۵ PSI در داخل اتوکلاو استریل شد. سوبه قارچ فوق روی محیط کشت سابرو دکستروز آگار کشت داده شد و به مدت ۵ روز در

- تولید آفلاتوکسین B₁: جهت تولید آفلاتوکسین B₁ از نمونه استاندارد *Aspergillus parasiticus* PTCC-5286 استفاده شد. برای کشت اولیه قارچ از محیط سابرو دکستروز آگار استفاده شد و pH نهایی این محیط در حد

در این عصاره‌ها، از روش متداول کروماتوگرافی لایه نازک (TLC) استفاده شد.

- **تهیه نانوسلنیوم:** مواد مورد استفاده برای تهیه نانو-سلنیوم، دی‌اکسید سلنیوم و اسید اسکوربیک محصول شرکت مرک آلمان بود (Zhang et al., 2004). برای تهیه نانوذرات قرمز رنگ سلنیوم روش‌های شیمیایی و بیولوژیکی متعددی وجود دارد که در این مطالعه از یک روش شیمیایی بر اساس فاز محلول، استفاده گردید. در این روش از وجود پلیمرهای قابل حل در آب به عنوان تثبیت‌کننده‌های مؤثر و امولسیفایر در سنتز کلوئیدی سلنیوم استفاده شد. از جمله پلی‌ساکاریدهای طبیعی یا اصلاح شده، کیتوزان، گلوکومانان، صمغ افاقیا، کربوکسی-متیل سلولز است که به عنوان تثبیت‌کننده در سنتز نانو-ذرات سلنیوم مورد استفاده قرار گرفتند. استفاده از پلیمر-های مختلف در تولید نانوذرات با سایزهای متفاوت مؤثر است و شکل‌گیری و رشد ذرات نانوسلنیوم به حضور آن‌ها بستگی دارد. مواد اولیه مورد استفاده شامل دی-اکسید سلنیوم (SeO_2)، اسید اسکوربیک و پلی‌ساکاریدها است.

- **ایمنی همورال:** در سن ۳۵ روزگی به همه پرنده‌ها مقدار ۰/۲ میلی‌لیتر از سوسپانسیون گلوبول قرمز گوسفند ۵ درصد شسته شده در بافر فسفات استریل، از طریق عضله سینه تزریق گردید. هفت روز پس از تزریق گلوبول قرمز، از پرنده‌ها از طریق ورید بال حدود ۱ میلی‌لیتر خون گرفته شد. نمونه‌های خون یک شب در دمای آزمایشگاه نگه‌داری شدند تا سرم از لخته خون جدا شود. سرم به دست آمده با سرعت ۴۰۰۰ دور در دقیقه و به مدت ۱۵ دقیقه سانتریفیوژ شدند. سرم‌ها بلافاصله در دمای ۲۰- درجه سلسیوس تا زمان انجام آزمایش‌های بعدی نگه‌داری شدند و برای تعیین تیتراژ آنتی‌بادی تولیدشده علیه گلوبول قرمز

دمای ۲۸ درجه سلسیوس نگه‌داری گردید. اسپورهای قارچی در حجم معینی از آب مقطر استریل به حالت تعلیق درآورده شدند، به این صورت که به هر یک از لوله‌های محیط کشت حاوی اسپور قارچ، مقداری آب مقطر استریل به همراه چند قطره Tween-۲۰ اضافه شد و پس از تهیه سوسپانسیون یکنواخت اسپور قارچ، میزان اسپور موجود در هر میلی‌لیتر آب مقطر توسط لام هماسیتومتر شمارش شد.

به منظور تولید انبوه قارچ و افزایش میزان سم از فلاسک‌های یک لیتری استفاده گردید، به این ترتیب که در هر فلاسک مقدار ۱۵۰ گرم برنج به همراه ۷۵ میلی‌لیتر آب ریخته شد. این مواد به خوبی مخلوط شد و فلاسک‌ها به مدت ۱۵ دقیقه در ۱۵ PSI اتوکلاو و سپس خنک شدند. پس از آن در زیر دستگاه هود در شرایط کاملاً استریل مقدار $6/5 \times 10^6$ الی $7/5 \times 10^6$ اسپور در هر میلی‌لیتر از سوسپانسیون قارچی به داخل فلاسک‌ها تلقیح گردید. فلاسک‌ها به مدت ۵ روز در دمای ۲۸ درجه سلسیوس در انکوباتور مجهز به مخلوط‌کن قرار داده شد و قبل از اندازه‌گیری آفلاتوکسین نمونه‌ها به روش TLC (Thin Layer Chromatography) مراحل زیر انجام گرفت. برای استخراج آفلاتوکسین از برنج، از حلال‌های آلی از قبیل متانول، کلروفرم و استون استفاده شد. در این آزمایش برای استخراج از روش BF (Best Foods) استفاده شد (Shotwell et al., 1996) و برای جلوگیری از تولید آفلاتوکسین بیشتر، ابتدا برنج‌های آلوده در دمای ۷۰ درجه سلسیوس به مدت ۴۸ ساعت در داخل آون خشک شدند و برای استخراج و حذف چربی موجود در برنج از هگزان نرمال استفاده گردید. پس از استخراج آفلاتوکسین موجود در برنج، برای تجزیه کمی و کیفی آفلاتوکسین B₁ موجود

گوسفند از روش هم‌گلو‌تیناسیون میکروتیتر استفاده شد (Qureshi and Havenstein, 1994; Peterson *et al.*, 1999).

$Y_{ijk} = \mu + T_i + B_j + e_{ijk}$ که در آن، Y_{ijk} : مقدار مشاهده شده، μ : میانگین، T_i : اثر تیمار، B_j : اثر بلوک و e_{ijk} : اثر خطا است.

کلیه محاسبات آماری با استفاده از نرم افزار آماری SAS رویه GLM انجام شد و برای مقایسه میانگین‌ها از آزمون چنددامنه‌ای دانکن در سطح معنی‌داری ۵ درصد استفاده شد.

یافته‌ها

جدول ۲ و نمودار ۱ مربوط به تیتر آنتی‌بادی تولیدشده علیه محلول گلبول قرمز گوسفند می‌باشد که نشان می‌دهد تولید آنتی‌بادی علیه محلول SRBC به‌طور معنی‌داری تحت تأثیر تیمارهای آزمایشی اعمال‌شده قرار گرفت ($p < 0/01$). گروه تغذیه‌شده با جیره حاوی ppm ۰/۶ نانوسلنیوم در مقایسه با سایر گروه‌ها بیشترین میزان آنتی‌بادی علیه محلول SRBC را تولید کردند و کمترین میزان آنتی‌بادی تولیدشده مربوط به گروه تغذیه‌شده با جیره حاوی ppm ۱ آفلاتوکسین بدون منابع سلنیومی بود. تیتر آنتی‌بادی با افزایش سطح منابع سلنیومی افزایش نشان داد و بین تیمارها تفاوت معنی‌داری ($p < 0/01$) مشاهده گردید.

- تعیین تیتر آنتی‌بادی تولیدشده علیه ویروس نیوکاسل: واکسن نیوکاسل (سویه لاسوتا) در ۲۸ روزگی از طریق قطره‌چشمی تجویز شد. دو هفته بعد از واکسیناسیون، از ۲ قطعه پرنده از هر گروه آزمایشی از طریق ورید بال خون گرفته شد. پس از جدا شدن سرم از لخته خون، به منظور تعیین تیتر آنتی‌بادی تولیدشده علیه ویروس واکسن نیوکاسل از روش (Haemagglutination Inhibition) HI استفاده شد.

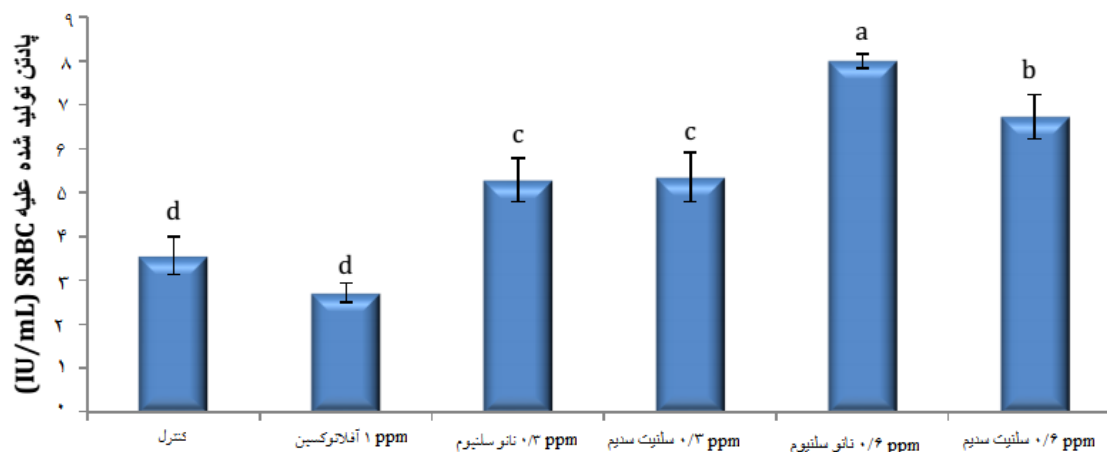
- نمونه‌برداری از اندام‌های داخلی بدن جوجه‌ها: در سن ۴۲ روزگی از هر گروه آزمایشی ۲ پرنده جهت نمونه‌برداری از اندام‌های داخلی توزین و سپس کشتار شدند. طحال و بورس فابرسیوس هر پرنده جهت تعیین وزن‌نسبی این اندام‌ها نسبت به وزن‌زننده جدا شده و بلافاصله با ترازوی آزمایشگاهی با دقت $\pm 0/01$ گرم توزین گردید.

- مدل آماری طرح: این آزمایش به‌صورت طرح بلوک-های کاملاً تصادفی انجام گردید و مدل آماری طرح عبارت بود از:

جدول ۲ - تجزیه واریانس داده‌ها مربوط به تیتر آنتی‌بادی تولیدشده علیه محلول گلبول قرمز شسته‌شده گوسفند (SRBC) در بلدرچین‌های تغذیه‌شده با جیره‌های آلوده به آفلاتوکسین B₁

منابع متغیر	درجه آزادی	مجموع مربعات	میانگین مربعات	F	p
تیمار	۵	۷۵/۷۶	۱۵/۱۵	۷۰/۰۸**	۰/۰۰۰۱
بلوک	۳	۰/۰۴	۰/۰۱۵	۰/۰۷ ^{ns}	۰/۹۷۵
خطا	۱۵	۳/۲۴	۰/۲۱		

** در سطح ۱٪ معنی‌دار است، * در سطح ۵٪ معنی‌دار است، ns معنی‌دار نیست.

نمودار ۱- مقایسه میانگین تیتراژ آنتی‌بادی تولیدشده علیه گلبول‌های قرمز گوسفند در بلدرچین‌ها با استفاده از تیمارهای مختلف

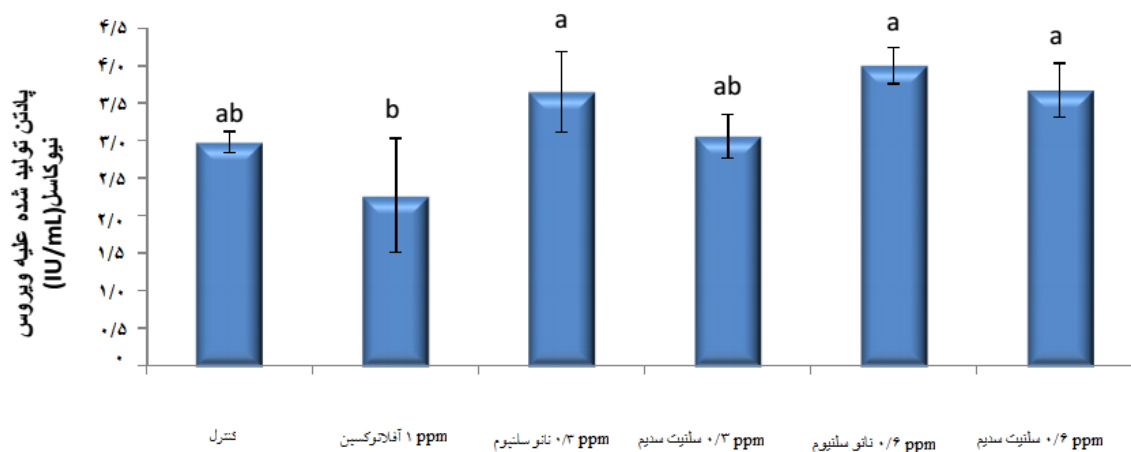
میزان آنتی‌بادی تولیدشده مربوط به گروه تغذیه‌شده با جیره حاوی ۱ ppm آفلاتوکسین بدون منابع سلنیومی می‌باشد. تیتراژ آنتی‌بادی با افزایش سطح منابع سلنیومی افزایش و تنها در گروه استفاده‌کننده از ۰/۳ ppm سلنیت سدیم نسبت به گروه تغذیه‌شده با جیره حاوی ۱ ppm آفلاتوکسین تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد.

جدول ۳ و نمودار ۲ مربوط به تیتراژ آنتی‌بادی تولیدشده علیه ویروس نیوکاسل می‌باشد که نشان می‌دهد تولید آنتی‌بادی علیه ویروس نیوکاسل به‌طور معنی‌داری تحت تأثیر تیمارهای آزمایشی اعمال شده قرار گرفت (۰/۰۱ < p). گروه تغذیه‌شده با جیره حاوی ۰/۶ ppm نانوسلنیوم در مقایسه با سایر گروه‌ها بیشترین میزان آنتی‌بادی علیه ویروس نیوکاسل را تولید کردند.

جدول ۳ - تجزیه واریانس داده‌ها مربوط به تیتراژ آنتی‌بادی تولیدشده علیه ویروس نیوکاسل بلدرچین‌های تغذیه‌شده با جیره‌های آلوده به آفلاتوکسین B₁

منابع متغیر	درجه آزادی	مجموع مربعات	میانگین مربعات	F	p
تیمار	۵	۷/۸۵	۱/۵۷	۷/۹۰**	۰/۰۰۱
بلوک	۳	۰/۵۵	۰/۱۸	۰/۹۳ ^{ns}	۰/۴۵۲
خطا	۱۵	۲/۹۸	۰/۱۹		

** در سطح ۱٪ معنی‌دار است، * در سطح ۵٪ معنی‌دار است، ^{ns} معنی‌دار نیست.

نمودار ۲ - مقایسه میانگین تیتر آنتی‌بادی تولید شده علیه ویروس نیوکاسل در بلدرچین‌ها با استفاده از تیمارهای مختلف

سایر گروه‌ها بیشترین میزان آنتی‌بادی علیه ویروس نیوکاسل را تولید کردند. کمترین میزان آنتی‌بادی تولید شده مربوط به گروه تغذیه شده با جیره حاوی ۱ ppm آفلاتوکسین بدون منابع سلنیومی بود. تیتر آنتی‌بادی با افزایش سطح منابع سلنیومی افزایش نشان داد. تنها در گروه استفاده کننده از ۰/۳ ppm سلنیت سدیم نسبت به گروه تغذیه شده با جیره حاوی ۱ ppm آفلاتوکسین تفاوت معنی داری مشاهده نشد. وزن نسبی طحال بطور معنی داری تحت تأثیر تیمارهای آزمایشی قرار گرفت ($p < 0/01$). وزن نسبی طحال در گروه تغذیه شده با جیره حاوی ۰/۶ ppm نانوسلنیوم نسبت به گروه کنترل و گروه استفاده کننده از ۱ ppm آفلاتوکسین به طور معنی داری افزایش یافت. هیچ تفاوت معنی داری بین گروه‌های استفاده کننده از نانوسلنیوم و گروه استفاده کننده از سلنیت سدیم مشاهده نشد. بیشترین وزن نسبی طحال در گروه تغذیه شده با جیره حاوی ۰/۶ ppm نانوسلنیوم نسبت به

جدول ۴ مربوط به تیتر آنتی‌بادی تولید شده علیه محلول گلبول قرمز گوسفند (SRBC)، واکسن نیوکاسل (ND)، وزن نسبی طحال و بورس فابرسیوس می‌باشد که نشان می‌دهد تیتر آنتی‌بادی تولید شده علیه محلول گلبول قرمز گوسفند به طور معنی داری تحت تأثیر تیمارهای آزمایشی اعمال شده قرار گرفت ($p < 0/01$). گروه تغذیه شده با جیره حاوی ۰/۶ ppm نانوسلنیوم در مقایسه با سایر گروه‌ها بیشترین میزان آنتی‌بادی علیه محلول SRBC را تولید کردند و کمترین میزان آنتی‌بادی تولید شده مربوط به گروه تغذیه شده با جیره حاوی ۱ ppm آفلاتوکسین بدون منابع سلنیومی بود. تیتر آنتی‌بادی با افزایش سطح منابع سلنیومی افزایش نشان داد و بین تیمارها تفاوت معنی داری مشاهده شد ($p < 0/01$). تیتر آنتی‌بادی تولید شده علیه ویروس نیوکاسل نیز به طور معنی داری تحت تأثیر تیمارهای آزمایشی قرار گرفت ($p < 0/01$) که گروه تغذیه شده با جیره حاوی ۰/۶ ppm نانوسلنیوم در مقایسه با

گروه تغذیه شده با جیره آلوده به ۱ ppm آفلاتوکسین افزایش یافت. بیشترین وزن نسبی بورس فابریسیوس مربوط به جیره حاوی ۰/۶ ppm نانوسلنیوم و کمترین وزن آن مربوط به گروه تغذیه شده با جیره آلوده به ۱ ppm آفلاتوکسین بدون منابع سلنیومی بود.

گروه کنترل و کمترین وزن آن مربوط به گروه استفاده کننده از ۱ ppm آفلاتوکسین بدون منابع سلنیومی بود. همچنین، وزن نسبی بورس فابریسیوس به طور معنی داری تحت تأثیر تیمارهای آزمایشی اعمال شده قرار گرفت ($p < 0/01$). وزن نسبی بورس فابریسیوس در گروه‌های تغذیه شده با جیره حاوی ۰/۶ ppm نانوسلنیوم نسبت به

جدول ۴ - اثر آفلاتوکسین B₁، نانوسلنیوم و سلنیت سدیم بر میانگین تیترا آنتی‌بادی تولید شده علیه محلول گلبول قرمز گوسفند (SRBC)، واکسن نیوکاسل (ND) و وزن نسبی اندام‌های لنفاوی بلدرچین

تیمارهای آزمایشی	SRBC	ND	وزن طحال	وزن بورس فابریسیوس
کنترل	۳/۵۷±۰/۴۳ ^d	۲/۹۸±۰/۱۴ ^{ab}	۰/۰۵۹±۰/۰۰۴ ^b	۰/۰۷۵±۰/۰۰۴ ^{ab}
آفلاتوکسین	۲/۷۲±۰/۲۲ ^d	۲/۲۷±۰/۷۶ ^b	۰/۰۴۶±۰/۰۰۳ ^c	۰/۰۶۶±۰/۰۰۲ ^b
۰/۳ نانوسلنیوم	۵/۲۹±۰/۵۰ ^c	۳/۶۵±۰/۵۴ ^a	۰/۰۶۸±۰/۰۰۳ ^{ab}	۰/۰۷۷±۰/۰۰۶ ^{ab}
۰/۳ سلنیت سدیم	۵/۳۵±۰/۵۶ ^c	۳/۰۶±۰/۲۹ ^{ab}	۰/۰۶۵±۰/۰۰۶ ^{ab}	۰/۰۷۳±۰/۰۰۵ ^b
۰/۶ نانوسلنیوم	۷/۹۹±۰/۱۶ ^a	۴/۰۰±۰/۲۴ ^a	۰/۰۷۵±۰/۰۰۵ ^a	۰/۰۸۵±۰/۰۰۴ ^a
۰/۶ سلنیت سدیم	۶/۷۳±۰/۵۰ ^b	۳/۶۷±۰/۳۶ ^a	۰/۰۶۹±۰/۰۰۵ ^a	۰/۰۷۷±۰/۰۰۳ ^{ab}
<i>p</i> -value	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۲
SEM	۰/۱۸۳	۰/۱۹۶	۰/۰۰۰۱۹	۰/۰۰۰۲۱

حروف متفاوت بین میانگین‌های هر تیمار مشخص کننده اختلاف آماری در سطح احتمال ۱ درصد است.

بحث و نتیجه گیری

بهره‌وری، تأثیرات خود را نشان می‌دهند. اثرات آفلاتوکسین‌ها بر حیوانات بسته به غلظت و طول مدت تماس، گونه، نژاد و جیره، متفاوت خواهد بود. آفلاتوکسین‌ها علاوه بر کاهش راندمان تولید گوشت و تخم مرغ و افزایش آسیب پذیری در برابر بیماری‌ها، تضعیف سیستم ایمنی با افزایش احتمال بروز کوکسیدوز، عفونت خون حاصل از کلی‌بسیل‌ها و بیماری سالمونلا، کاهش تیترا آنتی‌بادی خون و عدم پاسخ مناسب به واکسیناسیون، افزایش بروز مشکلات پا، سندرم افتادگی بال و افزایش مرگ و میر را به همراه دارند.

آفلاتوکسین‌ها در طیف وسیعی از مواد خوراکی دام و طیور وجود دارند و یکی از اصول مهم جهت کنترل بیماری‌ها و بهداشت، کنترل آلودگی‌های خوراک دام و طیور می‌باشد. آفلاتوکسین‌ها به عنوان موثرترین مایکوتوکسین‌ها می‌توانند باعث آتروفی بورس فابریسیوس، تیموس و طحال شوند. معمولاً حیوانات جوان، بیشتر در مقابل آسیب‌های ناشی از این گونه ترکیبات قرار دارند که با علائمی همچون اختلالات گوارشی، کم‌خونی، زردی، کاهش غذای مصرفی و

مسمومیت کوتاه‌مدت است. نتایج نشان می‌دهد که نانو-سلینیوم می‌تواند به عنوان یک آنتی‌اکسیدان با کاهش خطر سمیت عمل کند (Wang et al., 2007).

اثر آفلاتوکسین B₁ بر کبد موجب تضعیف سیستم ایمنی ذاتی می‌شود که مهم‌ترین علامت سمیت آفلاتوکسین B₁ است (Yunus et al., 2011). داده‌های اپیدمیولوژیکی اخیر نیز همبستگی بالا بین شیوع بیماری نیوکاسل و آلودگی جیره غذایی جوجه‌های گوشتی به آفلاتوکسین را نشان می‌دهد (Yunus et al., 2008; Yunus et al., 2009). به‌طورکلی، دوز ایمونوتوکسیک آفلاتوکسین B₁ را کمتر از دوز مورد نیاز برای کاهش عملکرد پرند در نظر می‌گیرند. دوز آستانه آفلاتوکسین B₁ به ترتیب ۰/۴ و ۱ میلی‌گرم بر کیلوگرم برای اثرات منفی روی ایمنی با واسطه سلولی و ایمنی هومورال گزارش شده است. پاسخ ایمنی هومورال جوجه‌های گوشتی می‌تواند بسته به سطح و مدت زمان قرار گرفتن در معرض سم افزایش یا کاهش یابد. بنابراین، یک توضیح ایمونوتوکسیسیته از آفلاتوکسین B₁ (Azzam and Gabal, 1998)، می‌تواند مهار تولید آنتی‌بادی از طریق اثرات سم روی لنفوسیت‌ها باشد که منجر به افزایش انتقال آنتی‌بادی سرم و در نتیجه کاهش نیمه عمر آنتی‌بادی می‌شود. پژوهشگران گزارش کردند آفلاتوکسین B₁ موجب انحطاط فولیکول اپیتلیوم در بورس فابرسیوس و ساختار قشر تیموس جوجه‌ها می‌شود (Klich et al., 2000). بر اساس گزارش محققین هر اختلال عملکرد در این فولیکول‌ها ممکن است به نقایص جدی در پاسخ‌های ایمنی سلولی و آنتی‌بادی‌های ایمنی هومورال بدن جوجه‌ها منجر شود (Tung et al., 1970). فولیکول‌های مرتبط به اپیتلیوم بورس فابرسیوس نقش بسیار مهمی در ارائه آنتی‌ژن به سلول‌های لنفاوی بازی می‌کنند. علاوه بر اثرات

پژوهشگران، اثر مکمل‌های سلینیوم بر عملکرد رشد، فعالیت آنتی‌اکسیدانی و پاسخ ایمنی در بره‌های نر را بررسی کردند. مقایسه منابع آلی و غیر آلی حاکی از آن بود که مکمل سلینیوم از طریق منبع آلی و غیرآلی باعث بهبود عملکرد و میزان رشد بره‌ها، فعالیت آنتی‌اکسیدانی و پاسخ ایمنی هومورال گردید، ولی سلینیوم آلی نسبت به منبع غیرآلی مؤثرتر بود و پاسخ ایمنی با واسطه آنتی‌بادی بره‌ها از طریق استفاده از ۰/۱۵ میلی‌گرم بر کیلوگرم مکمل به صورت معنی‌دار افزایش یافت (Kumara et al., 2009). همچنین محققین گزارش نمودند که استفاده از جیره‌های حاوی ۰/۱۵ ppm از منابع مختلف سلینیوم منجر به افزایش وزن جوجه‌های گوشتی می‌شود (Bunk and Combs, 1980).

تأثیر نانسلینیوم بر عملکرد، کیفیت گوشت، ایمنی، سطح آنتی‌اکسیدان‌ها و محتوای سلینیوم بافت در جوجه‌های گوشتی بررسی شد و نتایج نشان داد که اختلاف معنی‌داری در عملکرد، رنگ گوشت، شاخص اندام‌های ایمنی بدن (تیموس، بورس و طحال) وجود نداشت. بهترین اثر با دوز ۰/۳ ppm نانسلینیوم و بدترین اثر با دوز ۲ ppm نانسلینیوم بر پارامترها مشاهده گردید (Cai et al., 2012). بر این اساس سطح ۰/۳ تا ۰/۵ ppm مناسب‌ترین سطح و حداکثر مکمل نانسلینیوم می‌تواند حدود ۱ ppm باشد.

اثرات آنتی‌اکسیدانی، پراکسیدانی، زیست‌فراهمی و سمیت سلینیوم به فرم شیمیایی آن بستگی دارد. تحقیقات نشان داد که عنصر سلینیوم در اندازه نانو دارای سمیت کمتری است. در مقایسه با سلنومتیونین عنصر نانسلینیوم دارای اثربخشی یکسانی در افزایش فعالیت گلوکوتایون - پراکسیداز و تیرودوکسین ردوکتاز است. اما دارای سمیت پایین‌تری و دوز کشنده و آسیب‌کبدی متوسط و

شده تا قدرت سیستم ایمنی افزایش یابد (Burton *et al.*, 1977).

از سوی دیگر سلنیوم در بدن به فرم فعال زیستی خود یعنی سلنومتیونین تبدیل شده، در نتیجه می‌توان استنباط کرد که ایمنوگلوبولین‌ها از منابع اسید آمینه ساخته می‌شوند و سنتز آن‌ها ممکن است توسط اسیدهای آمینه مختلفی تحت تأثیر قرار گیرد که در این راستا وجود سلنومتیونین نیز مؤثر خواهد بود. سلنومتیونین جانشین اسید آمینه متیونین بوده که دارای ساختاری مشابه هستند، اما به جای سولفور از سلنیوم استفاده شده است. علت استفاده از آن هم این است که tRNA متیونین توانایی تفکیک و تشخیص این دو را از هم ندارد (Yang *et al.*, 2000).

نتایج این مطالعه نشان داد تیترا آنتی‌بادی علیه SRBC در تیمارهای مختلف استفاده‌کننده از منابع سلنیومی روند افزایشی دارد.

پژوهشگران اثرات سطوح مختلف سلنیوم (0، 0/5 و 1 میلی‌گرم بر کیلوگرم) بر سیستم ایمنی بلدرچین‌های ژاپنی را مورد بررسی قرار دادند (Biswas *et al.*, 2006). نتایج آن‌ها نشان داد که جوجه‌های دریافت‌کننده جیره‌ی حاوی 1 میلی‌گرم بر کیلوگرم بالاترین تیترا آنتی‌بادی علیه SRBC را دارا بودند. محققین دیگری طی آزمایشی تأثیر سطوح مختلف ویتامین E و سلنیوم بر پاسخ ایمنی هومورال جوجه‌های گوشتی را مورد بررسی قرار دادند و گزارش نمودند که در سه هفته ابتدایی دوره پرورش، هر دو ماده مغذی برای عملکرد بهینه ایمنی مورد نیاز هستند، اما از آن پس ویتامین E و سلنیوم یا سلنیوم به تنهایی کافی است. اما، نشان داده شده است که تداوم شرایط تنش‌گرمایی موجب افزایش نیاز به سلنیوم در سنین بالاتر شده است (Marsh *et al.*, 1981).

آفلاتوکسین بر لئوسیت‌ها، اثرات سم روی سنتز پروتئین از طریق مهار RNA پلی‌مراز، پراکسیداسیون لیپید و آسیب کبدی نیز منجر به کاهش تولید ایمنوگلوبولین می‌شود (Yunus *et al.*, 2011). از طرفی عوامل بیماری‌زا باعث می‌شوند سیستم ایمنی پرنده تحریک و در نتیجه به جای این‌که مواد مغذی جهت ساختن پروتئین و عضلات به کار روند در سیستم ایمنی حیوان استفاده شوند (Chaturvedi *et al.*, 2004).

کمبود سلنیوم منجر به کاهش پاسخ ایمنی از طریق اختلال در فعالیت نوتروفیل‌ها، ماکروفاژها و لوکوسیت‌ها می‌گردد. مکانیسم این عمل به گونه‌ای است که در اثر کاهش میزان سلنیوم، گلوکاتایون پراکسیداز کاهش یافته و تولید هیدروپراکسیدهای لیپیدی و پراکسیدها افزایش یابد. این عمل منجر به متراکم شدن و افزایش مواد سمی در نوتروفیل‌ها و در نتیجه کاهش عملکرد نوتروفیل‌های سیستم ایمنی می‌گردد (Wen *et al.*, 1998).

سلنیوم با تأثیر بر ایتترفرون‌ها و آدنوزین‌مونوفسفات حلقوی سلولی منجر به کاهش رشد سلولی شده و در نتیجه مقاومت نسبت به پاتوژن را افزایش و رشد پاتوژن را کند می‌کند. استفاده از سلنیوم پاسخ ایمنی را از طریق افزایش ترشح سایتوکین‌ها و افزایش تولید سلول‌های کمک‌کننده ارتقاء می‌بخشد. این افزایش ترشح سایتوکین‌ها از طریق تأثیر بر تحریکات میتوژنیک انجام می‌گیرد که آزاد شدن سایتوکین‌ها سبب افزایش ورود مواد غذایی به درون جریان خون شده و بدین وسیله رشد سلول‌ها، سریع و ساخته‌شدن ترکیبات ایمنی‌ساز افزایش می‌یابد. از طرفی ماکروفاژها مبادرت به ترشح عامل نکروز سلول‌های توموری و IL-2 کرده که منجر به افزایش کاتابولیسم ماهیچه‌ای و ورود مواد غذایی به خون

بهبود عملکرد ایمنی هومورال و پارامترهای بیوشیمیایی سرم بلدرچین‌ها شد. در پایان می‌توان نتیجه گرفت که با وجود شیوع انواع اختلالات غیر عفونی ناشی از وجود آفلاتوکسین در زنجیره غذایی انسان و حیوانات اهلی (از قبیل ناراحتی‌های کبدی، گوارشی، کلیوی و غیره) جمع‌آوری اطلاعات در زمینه مایکوتوکسین‌ها ضروری به نظر می‌رسد. در بعضی موارد می‌توان روش‌های درمانی یا پیشگیری را توصیه کرد، هر چند در دیگر موارد هنوز از علت واقعی یا چگونگی عملکرد آنها اطلاعات کافی در دست نیست. خوشبختانه پژوهش‌هایی که در حال حاضر در این خصوص انجام می‌گیرد در کنترل اختلالات متابولیک و اثرات زیان‌بار مایکوتوکسین‌ها کمک به‌سزایی می‌کند.

سیاسگزاری

از کلیه افراد، سازمان‌ها و ارگان‌هایی که در انجام این کار پژوهشی همکاری داشته‌اند، صمیمانه قدردانی می‌گردد.

تعارض منافع

نویسندگان اعلام می‌دارند که در این مطالعه هیچ‌گونه تضاد منافی وجود ندارد.

بر اساس جدول ۴ تیتراژ آنتی‌بادی تولیدشده علیه واکسن ویروس نیوکاسل در بلدرچین‌های تغذیه‌شده با جیره-های آلوده به آفلاتوکسین نشان می‌دهد که آفلاتوکسین B_1 در سطح 1 ppm باعث کاهش معنی‌دار در تیتراژ آنتی‌بادی در جوجه‌ها شد. این یافته با نتایج حاصل از دیگر آزمایشات در سطح 1 و $2/5 \text{ ppm}$ آفلاتوکسین B_1 مطابقت دارد (Ibrahim et al., 2011; Shivachandra et al., 2003).

در بررسی حاضر وزن اندام‌های لنفونیدی به طور معنی‌داری تحت تأثیر تیمارها قرار گرفت به طوری که، وزن نسبی بورس فابرسیوس بلدرچین‌های تغذیه‌شده با جیره آلوده به آفلاتوکسین B_1 به طور معنی‌داری کاهش یافت. این یافته با نتایج به دست آمده توسط سایر محققین در جوجه‌هایی که با مقادیر $2/5$ و 5 ppm آفلاتوکسین B_1 در جیره غذایی تغذیه شده بودند، مطابقت دارد (Verma et al., 2004; Klich et al., 2000).

با توجه به نتایج حاصل از این آزمایش، جیره غذایی آلوده به آفلاتوکسین B_1 باعث ایجاد تغییرات معنی‌داری در شاخص‌های بیوشیمیایی و ایمنی هومورال بلدرچین‌ها شد که افزودن نانوسلنیوم در مقایسه با سلنیت سدیم به علت سمیت کمتر، اندازه کوچک‌تر ذرات، جذب سریع‌تر و بهتر منجر به افزایش وزن و

منابع

- Amir Allama, A. and Razzaghi Abyane, M. (2002). Mycotoxins. Tehran: University of Imam Hussein, pp: 443-476. [In Persian]
- Azzam, A.H. and Gabal, M.A. (1998). Aflatoxin and immunity in layer hens. *Avian Pathology*, 27: 570-577.
- Bagherzadeh Kasmani, F., Karimi Torshizi, M.A., Allameh, A.A. and Shariatmadari, F. (2012). A novel aflatoxin-binding *Bacillus* probiotic: performance, serum biochemistry and immunological parameters in Japanese quail. *Poultry Science*, 91: 1846-1853.
- Biswas, A., Mohan, J. and Sastry, K.V.H. (2006). Effect of higher levels of dietary selenium on production performance and immune responses in growing Japanese quail. *British Poultry Science*, 47: 511-515.
- Bunk, M.J. and Combs, G.F.Jr. (1980). Effect of selenium on appetite in the selenium-deficient chick. *Journal of Nutrition*, 110: 743-749.
- Burton, R.M., Higgins, P.J. and Connell, K.P. (1977). Reaction of selenium with immunoglobulin molecules. *Biochemistry and Biophysics Acta*, 493: 323-331.
- Cai, S.J., Wu, C.X., Gong, L.M., Song, T., Wu, H. and Zhang, L.Y. (2012). Effects of nano-selenium on performance, meat quality, immune function, oxidation resistance, and tissue selenium content in broilers. *Poultry Science*, 91: 2532-2539.
- Chaturvedi, U.C., Richa, S. and Upreti, R.K. (2004). Viral infections and trace elements: A complex interaction. *Current Science*, 87: 1536-1554.
- Goldblatt, L.A. (1976). A Series of monographs. *Food Science and Technology*, 12: 16-19, 261-275, 358-415.
- Gourama, H. and Bullerman, L. (1995). *Aspergillus flavus* and *Aspergillus parasiticus*: Aflatoxigenic fungi of concern in foods and feeds: A review. *Journal of Food Protection*, 58: 1395-1404.
- Hatfield, D.L. (2001). *Selenium: Its Molecular biology and Role in Human Health*. Norwood, MA: Kluwer Academic Publisher, pp: 352.
- Hoseinyan Bilondi, S.H., Hoseini, S.M., Dabagh Kakhki, J. and Naghus, M. (2012). The effects of selenium, vitamin E and garlic powder on performance, immune system and carcass fat of broilers. *Journal of Livestock and Poultry*, 1(4): 39-46. [In Persian]
- Huwing, A., Fremund, S., Kappeli, O. and Dutler, H. (2001). Mycotoxin detoxication of animal feed by different adsorbents. *Toxicology Letters*, 122: 179-188.
- Ibrahim, M.T., Eljack, B.H. and Fadlalla, I.M.T. (2011). Selenium supplementation to broiler diets. *Animal Science Journal*, 2: 12-17
- Jelinek, C.F., Pohland, A.E. and Wood, G.E. (1989). Worldwide occurrence of mycotoxins in foods and feeds—an update. *Journal-Association of Official Analytical Chemists*, 72: 223.
- Jia, X., Li, N. and Chen, J. (2005). A subchronic toxicity study of elemental Nano-Se in Sprague-Dawley rats. *Life Science*, 76: 1989-2003.
- Klich, M.A., Mullaney, E.J., Daly, C.B., and Cary, J.W. (2000). Molecular and physiological aspects of aflatoxin and sterigmatocystin biosynthesis by *Aspergillus tamarii* and *Ochraceoroseus*. *Applied Microbiology and Biotechnology*, 53: 605-609.
- Krogh, P. (1987). *Mycototoxin in Food*. 1st ed., London: Harcourt Brace, pp: 86-96, 121-134 and 180-196.
- Kumara, N., Garga, A.K., Dassa, R.S., Chaturvedi, V.K., Mudgal, V.V.P. and Varshney, V.P. (2009). Selenium supplementation influences growth performance, antioxidant status and immune response in lambs. *Animal Feed Science and Technology*, 153: 77-87.
- Leeson, S. and Summers, J.D. (2001). *Nutrition of the Chicken*. 4th ed., Canada: Guelph, Ontario, University Books, pp: 24-41.

- Marsh, A., Dietert, R.R. and Combs, G.F. (1981). Influence of dietary selenium and vitamin E on the humoral immune response of the chick. *Proceedings of the Society for Experimental Biology and Medicine*, 166: 228-236.
- Peterson, A.L., Qureshi, M.A., Ferket, P.R. and Fuller, J.C. (1999). Enhancement of cellular and humoral immunity in young broilers by the dietary supplementation of β -hydroxy- β -methylbutyrate. *Immunopharmacology and Immunotoxicology*, 21: 307-330.
- Qureshi, M.A. and Havenstein, G.B. (1994). A comparison of the immune performance of a 1991 commercial broiler with a 1957 random bred strain when fed typical 1957 and 1991 broiler diets. *Poultry Science*, 73: 1805-1812.
- Raju, M.V.L.N. and Devegowda, G. (2000). Influence of esterified – glucomannan of performance and organ morphology, serum biochemistry and hematology in broilers exposed to individual and combined mycotoxicosis aflatoxin, ochratoxin and T2 toxin. *British Poultry Science*, 41: 640-650.
- Shivachandra, S.B., Sah, R.L., Singh, S.D., Kataria, J.M. and Manimaran, K. (2003). Immunosuppression in broiler chicks fed aflatoxin and inoculated with fowl adenovirus serotype-4 (FAV-4) associated with hydropericardium syndrome. *Veterinary Research Communications*, 27: 39-51.
- Shotwell, O.L., Hesseltine, C.W., Stubblefield, R.D. and Sorenson, W.G. (1996). Production of aflatoxin on rice. *American Society of Microbiology*, 14(3): 425-428.
- Surai, P.F. (2002). Selenium in poultry nutrition 1. Antioxidant properties, deficiency and toxicity. *World's Poultry Science Journal*, 58: 333-346.
- Talebi, E., Khademi, M. and Rastad, A. (2011). An over review on effect of aflatoxin in animal husbandry. *The Bioscan*, 6(4): 529-531.
- Tanaka, Y., Sakurai, E. and Lizuka, Y. (2001). Effect of selenium on serum, hepatic and lipoprotein lipids concentration in rats fed on a high cholesterol diet. *Journal of Yakugaku Zasshi*, 121: 93-96.
- Tung, H.T., Donaldson, W.E. and Hamilton, P.B. (1970). Effects of aflatoxin on some marker enzymes of lysosomes. *Biochimica et Biophysica Acta (BBA) - General Subjects*, 222: 665-667.
- Verma, J., Johri, T.S., Swain, B.K. and Ameena, S. (2004). Effect of graded levels of aflatoxin, ochratoxin and their combinations on the performance and immune response of broilers. *British Poultry Science*, 45: 512-518.
- Wang, H.L., Zhang, J.S. and Yu, H.Q. (2007). Elemental selenium at nano size possesses lower toxicity without compromising the fundamental effect on selenoenzymes: comparison with selenomethionine in mice. *Free Radical Biology & Medicine*, 42: 1524-1533.
- Wen, W., Weiss, S.L.L. and Sunde, R.A. (1998). UGA codon position affects the efficiency of selenocysteine incorporation into glutathione peroxidase- 1. *Journal of Biological Chemistry*, 273: 2853-2854.
- Williams, I.H., Phillips, T.D., Jolly, P.E., Stiles, J.K., Jolly, C.M. and Aggarwal, D. (2004). Human aflatoxicosis in developing countries: A review of toxicology, exposure, potential health consequences, and interventions. *The American Journal of Clinical Nutrition*, 80:1106-1122.
- Yang, N., Larsen, C.T., Dunnington, E.A., Geraert, P.A., Picard, M. and Siegel, P.B. (2000). Immune competence of chicks from two lines divergently selected for antibody response to sheep red blood cells as affected by supplemental vitamin E. *Journal of Poultry Science*, 79: 799-803.
- Yunus, A.W., Ghareeb, K., Abd-El-Fattah, A.A.M., Twaruzek, M. and Böhm, J. (2011). Gross intestinal adaptations In relation to broiler performance during chronic aflatoxin exposure. *Poultry Science*, 90: 1683-1689.
- Yunus, A.W., Nasir, M.K., Aziz, T. and Böhm, J. (2009). Prevalence of poultry diseases in district Chakwal and their interaction with mycotoxicosis: 2. Effects of season and feed. *Journal of Animal and Plant Science*, 19: 1-5.

-
- Yunus, A.W., Nasir, M.K., Farooq, U. and Böhm, J. (2008). Prevalence of poultry diseases in district Chakwal and their interaction with mycotoxicosis: 1. Effects of age and flock size. *Journal of Animal and Plant Science*, 18: 107-113.
  - Zhang, J.S., Gao, X.Y., Zhang, L.D. and Bao, Y.P. (2001). Biological effects of a nano red elemental selenium. *Biofactors*, 15: 27-38.
  - Zhang, J.S., Wang, H.L., Bao, Y.P. and Zhang, L. (2004). Nano red elemental selenium has no size effect in the induction of seleno-enzymes in both cultured cells and mice. *Life Science*, 75: 237- 244.

The effect of nano-selenium particles and sodium selenite on humoral immunity indices of quails using foods contaminated with aflatoxin B₁

Talebi, E.^{1*}, Abedi, A.², Rahimi, E.³, Khosravinezhad, M.⁴

1- Assistant Professor, Darab Branch, Islamic Azad University, Darab, Iran.

2- M.Sc., Graduate in Microbiology, Shiraz Branch, Islamic Azad University, Shiraz, Iran.

3- M.Sc., Graduate in Genetic, Tehran University of Medical Science, International Campus, Kish, Iran.

4- M.Sc., Graduate in Polymer Science, Shiraz Branch, Islamic Azad University, Shiraz, Iran.

*Corresponding author's email: talebi226@iaudarab.ac.ir

(Received: 2017/2/7 Accepted: 2017/7/26)

Abstract

This experiment was conducted to evaluate the ability of inhibition of aflatoxin B₁ by various sources of selenium and to compare the effect of nano selenium and sodium selenite on humoral immunity of quails. The experiment was performed in a completely randomized design (CRD) using six treatments and four replicates of ten quail chicks per replicate. Two hundred forty quails were divided in six groups *vis.* control: without aflatoxin B₁ and without selenium. Group2: 1ppm aflatoxin B₁ and without selenium. Group3: 1 ppm aflatoxin B₁ and 0.3 ppm nano selenium. Group4: 1 ppm aflatoxin B₁ and 0.3 ppm sodium selenite. Group5: 1 ppm aflatoxin B₁ and 0.6 ppm nano selenium. Group6: 1ppm aflatoxin B₁ and 0.6 ppm sodium selenite. To evaluate the humoral immunity response 0.2ml of sheep red blood cell (SRBC) solution was injected into breast muscle of quails at day 35 and blood sampling was conducted after a week. Newcastle vaccine was injected at day 28 and the antibody titer was determined after two weeks. The highest level of titer of antibody against the SRBC solution was related to the group which received 0.06 ppm nano selenium ($p<0.01$). These results indicated that nano selenium in comparison with selenium selenite can improve humoral immunity and blood biochemical parameters.

Conflict of interest: None declared.

Keywords: Aflatoxin, Quail, Selenium, Humoral immunity.